

betydelig en Del af enkelte af de højere Embedsmænds Løn, mener han, at det er betænkeligt paa een Gang at stryge den helt for disses Vedkommende. Jeg forstod, at Meningen var den, at den vilde gaa gradvis ned, navnlig hvis Indtægterne bleve væsentlig forringede, men det sidste haaber ingen af os skulde ske, men derimod haaber vistnok langt det største Flertal, at vi en Gang for alle maa komme helt bort fra Tantièmesystemet paa dette Omraade.

Saa vilde jeg gerne bemærke, at med Hensyn til Lærernes Lønninger — det falder vel nærmest ind under Kultusministeriet — er jeg naturligvis ogsaa glad ved den betydelige Forbedring, som dér har fundet Sted, men jeg maa tiltræde Udtalelserne af min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), om, at disse Lønninger ikke ere satte i Niveau med de øvrige Statsfunktionærers, naar Hensyn tages til den lange Uddannelse og den Virksomhed, de udfolde. Endelig savner jeg blandt disse Forbedringer en anden Ting. Det er Lærerenkerne, de pensionerede Lærere osv., som det bliver nødvendigt at tænke paa, inden vi kunne siges at være komne helt forbi dette Forhold.

Blandt de mange Lønningslove savner jeg en, og det er en Lov om Officerslønninger. Der er jo givet en Forbedring for Løjtnantsklassen og de med den ligestillede, men ikke for de øvrige Grader, og det er meget beklageligt nu, da man ellers har samlet omtrent alle Lønningslove for hele Landets Embedsstand, Bestillingsmænd osv., at man da ikke har taget ogsaa disse med. Ingen tør dog nægte, at disse ældste ureviderede Lønningslove — de ere 40 Aar gamle — ere meget lidt, for ikke at sige slet ikke tidssvarende paa noget Punkt. Det er derfor ikke for meget at sige, at de vedkommende trænge overordentlig haardt; navnlig Mellemklassen, Kaptajnsklassen, er vistnok den slettest stillede af dem alle. Jeg skal da, som sagt, udtale en Beklagelse over, at det ikke er lykkedes ved denne Lejlighed at faa dem med, jeg synes, de vilde have haft deres naturlige Plads mellem de andre Lønningslove, men samtidig udtrykker jeg min Glæde over, at i alt Fald det store Underofficerskorps er blevet taget med.

Jeg vender mig derefter med en Replik til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe). Han udtalte i sin store Omtale af Børneopdragelsen, at Arbejderpartiets Repræsentanter vilde for-

lange bedre Kontrol med Arbejderklassens Børn. Dette er ligesom alle hans øvrige Udtalelser et stærkt Forsøg paa at monopolisere denne Sag. Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi alle og navnlig alle de, der selv have Børn, nære det varmeste Ønske om, at disse Opdragelsesanstalter maa blive førte ind i et saadan Spor og ledede paa en saadan Maade, at alle ere tjente dermed. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har haft den bedste Hensigt med den store Razzia, han har foretaget i Landet i Løbet af Sommeren, men jeg hævder, at det er langt fra, at han har gavnet denne Sag ved denne Rejse, thi hvad der end ellers kommer ud af det, eet er sikkert: Disciplinen er bleven nedbrudt paa Anstalterne for disse vanskelige Børn, og det er af den Slags Ting, der ikke saa let lader sig hele igen. Den Stiltfærdighed, der først og fremmest er nødvendig paa disse Omraader, er det ærede Medlem saa langt fjernet fra som muligt, og derfor mener jeg rigtignok, at han egner sig ikke i nogen Maade til at øve en saadan Kritik, som han har gjort.

Jeg har dernæst en Bemærkning at gøre angaaende Censurforholdene; de have jo spillet en stor Rolle under denne første Behandling af Finansloven i Aar. En Mængde Mennesker har beskæftiget sig dermed og er gaaet løs paa Censor. Jeg vil nu ikke have, at den Opfattelse skal blive staaende, at alle her i denne Sal have været enige om at fordømme den Holdning, som saavel Censor som hans øverste foresatte, Justitsministeren, have indtaget paa dette Punkt. Med Fare for at blive beskyldt for at mangle saavel Kultur som kunstnerisk Begreb og alle saadanne Egenskaber vil jeg udtale som min Mening, at det saa meget omtalte Stykke ikke burde spilles. Det gaar ikke mig som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, der i Forgaars udtalte om en Roman, at han ganske vist ikke havde læst den selv, men at han fra Folk, han havde Tillid til, havde hørt, at den var saadan og saadan. Jeg har nemlig, da Bogen var saa meget omdebatteret, og jeg i og for sig interesserer mig for den Slags Ting, læst Bogen, og jeg mener nu at kunne danne mig en Mening om den paa hvert Punkt. Jeg tror meget gerne, at den Forfatter, der har skrevet dette Stykke, har haft den alvorligste Villie af Verden til at diskutere det omhandlede Problem, og jeg erkender ogsaa, at jeg i Henhold til de Ting, jeg har set af ham, har Grund til at tro, at han ikke har haft andet end gode Hensig-